Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. 26/CAS/0923

1. **A**,

   verzoeker tot wraking, inverdenkinggestelde,

   met als raadsman mr. Tom Bauwens, advocaat bij de balie Brussel, met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 99, waar de verzoeker woonplaats kiest,

2. **C bv,**

   verzoekster tot wraking, inverdenkinggestelde,

   met als raadsman mr. Dirk Libotte, advocaat bij de balie Brussel, met kantoor te 1000 Brussel, Joseph Stevensstraat 7, waar de verzoekster woonplaats kiest,

IN DE ZAAK VAN DE FEDERAAL PROCUREUR (FD.10.96.51/2017) tegen onder meer de voormelde verzoekers

tevens inzake (…)

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het verzoek 1 strekt tot de wraking van N en T, raadsheren in het hof van beroep te Antwerpen.

De betrokken magistraten hebben de door artikel 836 Gerechtelijk Wetboek bedoelde verklaring afgelegd waarin ze aangeven te weigeren zich te onthouden van de zaak.

Het verzoek 2 strekt tot de wraking van N., raadsheer in het hof van beroep te Antwerpen.

De betrokken magistrate heeft de door artikel 836 Gerechtelijk Wetboek bedoelde verklaring afgelegd waarin zij aangeeft te weigeren zich te onthouden van de zaak.

Voorzitter Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Dirk Schoeters heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

De wrakingsverzoeken

1. In de wrakingsverzoeken wordt samengevat het volgende aangevoerd:

- de zaak is vastgesteld voor regeling rechtspleging voor de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen;
- uit de stukken blijkt dat tweeëntwintig inverdenkinggestelden een verruimde minnelijke schikking hebben gesloten met het federaal parket, waarna de strafvordering lastens hen is vervallen;
- de kamer van inbeschuldigingstelling te Antwerpen heeft die schikkingen bekrachtigd bij arrest;
- een aantal van die arresten is gewezen door de raadsheren waartegen die wrakingsverzoeken zijn gericht.

2. De verzoekers houden voor dat de door artikel 828, 1° (gewettigde verdenking) en 9° (de rechter heeft raad gegeven, gepleit of geschreven over het geschil, of hij heeft er vroeger kennis van genomen), Gerechtelijk Wetboek bedoelde wrakingsgronden voorhanden zijn tegen de voormelde magistraten:

- door deel uit te maken van de kamer van inbeschuldigingstelling die de minnelijke schikkingen heeft bekrachtigd voor wat betreft meerdere mede-inverdenkinggestelden hebben de betrokken magistraten standpunt ingenomen over de strafbaarheid en de ernst van de feiten;
- daaruit volgt dat deze magistraten onmogelijk kunnen oordelen dat de in de eindvordering vermelde feiten geen misdrijf uitmaken, zoals de verzoekers voorhouden, waardoor er objectief gerechtvaardigde verdenkingen bestaan met betrekking tot hun onpartijdigheid;
- de verzoekers zullen in het kader van de regeling van de rechtspleging niet alleen het bestaan van voldoende bezwaren betwisten, maar ook dat de feiten een misdrijf uitmaken**.**

De ontvankelijkheid van de wrakingsverzoeken

3. De wrakingsverzoeken zijn naar vorm regelmatig en tijdig ingediend. Ze zijn ontvankelijk.

De gegrondheid van de wrakingsverzoeken

4. Artikel 828, 1°, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de rechter kan worden gewraakt wegens gewettigde verdenking.

5. Er is gewettigde verdenking indien de aangevoerde feiten bij de verzoeker tot wraking, de partijen en derden de verdenking kunnen wekken dat de betrokken magistraat niet langer op onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak kan doen. Die verdenking moet evenwel objectief gerechtvaardigd zijn.

6. De rechter wordt vermoed onafhankelijk en onpartijdig te zijn. Dit vermoeden is slechts weerlegd indien uit vaststaande feitelijke gegevens het tegendeel blijkt.

7. Artikel 828, 9°, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de rechter kan worden gewraakt indien hij raad heeft gegeven, gepleit of geschreven over het geschil of indien hij daarvan vroeger kennis heeft genomen als rechter of als scheidsrechter.

8. Voor de toepassing van die bepaling is vereist dat het geschil waarover de rechter moet oordelen en het geschil waarover hij heeft raad gegeven, gepleit of geschreven of waarvan hij vroeger kennis heeft genomen, hetzelfde geschil uitmaakt.

9. Volgens artikel 216*bis,* § 2, negende lid, Wetboek van Strafvordering beoordeelt het onderzoeksgerecht de wettigheid van de voorgestelde minnelijke schikking. Daartoe moet het onder meer nagaan of de voorgestelde minnelijke schikking voldoet aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden die zijn opgenomen in paragraaf 1, eerste lid, en of die proportioneel is met de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de verdachte. De beoordeling van de proportionaliteit van de voorgestelde minnelijke schikking moet gebeuren binnen de beoordeling van de bezwaren.

10. De door het onderzoeksgerecht te maken beoordeling heeft een individueel karakter in die zin dat moet wordt onderzocht of specifiek voor wat betreft de aan een inverdenkinggestelde voorgestelde minnelijke schikking, die voldoet aan de wettelijke voorwaarden op het vlak van toepassingsvereisten en proportionaliteit. Het onderzoeksgerecht dat een minnelijke schikking bekrachtigt, doet dit uitsluitend in het licht van de gegevens die op deze inverdenkinggestelde betrekking hebben. Dit geldt niet enkel voor wat betreft de proportionaliteitsvereiste rekening houdend met de specifiek tegen die inverdenkinggestelde bestaande bezwaren, maar ook voor wat betreft het strafbaar karakter van de feiten waarvoor de minnelijke schikking wordt voorgesteld.

11. Uit de omstandigheid dat het onderzoeksgerecht een aan een bepaalde inverdenkinggestelde voorgestelde minnelijke schikking heeft bekrachtigd, volgt niet dat het daardoor ook oordeelt dat die feiten, indien ze aan een andere inverdenkinggestelde worden verweten, hoe dan ook strafbaar zijn.

12. Bijgevolg volgt uit de omstandigheid dat het onderzoeksgerecht een aan een inverdenkinggestelde voorgestelde minnelijke schikking heeft bekrachtigd, niet dat, objectief gezien, de verzoekers, de partijen en de samenleving mogen

aannemen dat de magistraten van dit rechtscollege niet langer op een onafhankelijke en onpartijdige wijze uitspraak kunnen doen over de vordering tot regeling van de rechtspleging tegen de verzoekers. Evenmin volgt uit die omstandigheid dat de betrokken magistraten bij de beoordeling van de vordering tot regeling van de rechtspleging tegen de verzoekers reeds over eenzelfde geschil hebben raad gegeven, gepleit of geschreven of daarvan vroeger kennis genomen.

13. De wrakingsverzoeken zijn ongegrond.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt de wrakingsverzoeken.

Veroordeelt de verzoekers tot de kosten.

Bepaalt de kosten op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Filip Van Volsem, als voorzitter, raadsheer Peter Hoet, sectievoorzitter Erwin Francis, de raadsheren Eric Van Dooren en Jos Decoker, en op 10 november 2026 uitgesproken door voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Dirk Schoeters, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche